

De witte Amerikaanse Leghornkrielen

Abonné Jac. L. v. d. Togt te Voorburg schrijft ons:

De witte Amerikaanse Leghornkriel geniet niet voor niets grote belangstelling. Vooral de haan met zijn prachtige kop en schitterende staartpartij is een lust voor het oog.

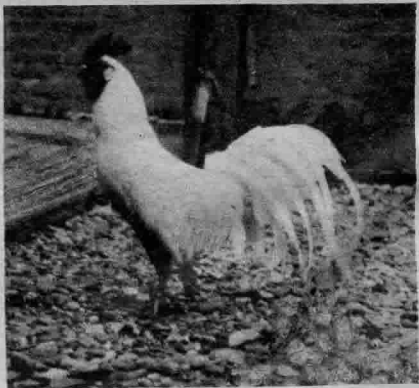
Zoals men weet, moet een Leghorn krielhen een liggende kam hebben. Fokt men nu van zulke hennen, dan krijgen de hanen grove en zelfs overhangende kammen. Een sportvriend uit Amerika schreef mij het volgende hierover:

„Nu iets wat betreft de overhangende kammen bij de hennen. Ik tracht niet te kweken met hennen met lange kammen, want dan krijgt men hanen, die ook grote en grove kammen hebben, die meestal overhangen. Ik heb een paar hennen, die overhangende kammen hebben, maar ik ben erg zorgvuldig met de wijze van paren hiervan. Als men in deze richting iets wil doen, moet men twee verschillende foktomen maken: één voor mooi gekamde hanen en één voor hanen met overhangende kammen. Ik doe zelfs geen moeite om de overhangende kammen bij hennen te bevorderen. Ik krijg er genoeg met overhangende kammen. Voornamelijk fok ik mooie hanen met vlakke kammen en laat overhangende kammen bij de hennetjes komen als ze willen.”

Dit is dus de reden, dat ik zelf ook alleen met de hanenfok ben begonnen, ook al wegens gebrek aan ruimte.

Om nu weer terug te komen op de hanen: om deze hanen te fokken

(Zie vervolg volgende pag.)

Deze Amerikaanse Leghorn-krielhaan blinkt uit door goed type, mooie staartpartij en zadelbehang.

Hij haalde vijf maal Z.Z.G. op „Avicultura” en „Ornithophilia”.

heeft men in de eerste plaats goede hennen nodig. Men moet bij de hen eerst op de kopversierselen letten; hoe kleinere kam, hoe beter. De kam moet bovendien goed getand zijn en zowel de haan als de hen moeten 4-6 punten op de kam hebben. Vervolgens moet men letten op het type. De haan zowel als de hen moeten de vleugels goed op dragen. Men moet niet fokken van dieren, die de vleugels „over de knieën laten hangen”. Bovendien moeten haan zowel als hen mooi lang van poot zijn, terwijl de bevedering van de hennen rijkelijk moet zijn, vooral bij de staart. Daar moet een zg. platform van veren zijn, hoe voller hoe mooier, terwijl de staart mooi gespreid moet zijn. Als men van een hen zou fokken, die dit niet heeft, dan krijgt men hanen met kleine staarten.

De haan moet dus een middelmatige stevige kam hebben, met 4 à 5 tanden, het achterste gedeelte (dit geldt voor de onderkant) moet recht zijn, dus niet de neklijn volgen. De staart moet mooi vol zijn met brede stuurpennen en lange sikkelveren. De overgang tussen rug en staart moet door een mooie holle booglijn gevormd worden, door het zadel. Dit moet vooral rijkelijk bevederd zijn. Voorts moet hij een flinke borst hebben, terwijl de vleugelpennen evenals de staartpennen breed moeten zijn.

Omdat de hanen zulke geweldige staarten hebben (ik heb er zelf een, die staartveren heeft van 48 cm) lijken zij groter dan de Hollandse standaard.

In Amerika houdt men er standaardgewichten op na. Een haan mag 840 gram en een hen 720 gram wegen.

Het is een leuk en gezellig ras om thuis in de hokken te hebben. Ze zijn altijd druk in de weer en de eerste haan, die 's morgens kraait in de buurt, is een Amerikaanse Leghorn-krielhaan.

Ik hoop dat dit artikel er toe moge bijdragen, dat er veel liefhebbers voor dit ras komen, opdat de wens van de liefhebber in Amerika, die mij de eieren gestuurd heeft, in vervulling mag gaan, dat dit ras ook in Nederland grote opgang zal maken.